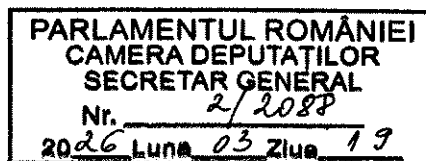

GUVERNUL ROMÂNIEI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELATII CU PARLAMENTUL

Bucuresti, Piata Palatului nr. 23, sector 1, Bucuresti. Tel: 0213143400 (mx.3000). E-mail: departament@gov.ro

Nr. 2942/2026

17-03-2026

Către: **DOAMNA IOANA BRAN - VOINEA**
SECRETARUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

Legislativ
Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data de 12 martie 2026

STIMATĂ DOAMNĂ SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

1. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 46/2003 privind drepturile pacientului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.51 din 29 ianuarie 2003, cu modificările și completările ulterioare (Bp. 720/2025, L. 66/2026);*
2. *Propunerea legislativă privind promovarea produselor agroalimentare prin lanțuri scurte de aprovizionare și trasabilitate digitală, precum și integrarea acestora în achiziții publice (Bp. 553/2025, Plx. 94/2026);*
3. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 53/2003 privind Codul muncii (Bp. 604/2025, L. 649/2025, Plx. 111/2026).*

Totodată, vă transmitem atașat, în copie, punctul de vedere al Guvernului referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, cu modificările și completările ulterioare (Bp. 660/2025).*

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind promovarea produselor agroalimentare prin lanțuri scurte de aprovizionare și trasabilitate digitală, precum și integrarea acestora în achiziții publice*, inițiată de doamna deputat AUR Laura Gherasim împreună cu un grup de parlamentari AUR, SOS, POT, PSD și neafiliați (**Bp. 553/2025, Pl-x. 94/2026**).

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare stabilirea unor măsuri pentru promovarea produselor agroalimentare provenite din România prin lanțuri scurte de aprovizionare, obligativitatea includerii acestora în oferta rețelelor comerciale alimentare, asigurarea unui tratament corespunzător pentru producătorii români în măsura reducerii amprente de carbon, atenuarea amprente de carbon pentru tranzacții cu produse agroalimentare pe teritoriul național și integrarea criteriilor de durabilitate în achizițiile publice.

Astfel, se propun, în principal, următoarele:

- stabilirea obligațiilor pentru rețelele comerciale;
- stabilirea lanțului scurt de aprovizionare;

- criterii de selecție pentru produse agroalimentare cu impact scăzut asupra mediului;
- instituirea obligației de a utiliza produsele din lanțuri scurte locale pentru instituțiile publice care furnizează servicii de alimentație;
- înființarea Platformei Național pentru Lanțuri Scurte și Trasabilitate Agroalimentară, ca sistem electronic național integrat, cu rolul de a înregistra, verifica și monitoriza în timp real fluxurile agroalimentare relevante pentru lanțurile scurte locale de aprovizionare;
- instituirea RDPAM, ca modul funcțional al PNLSTA, cu scopul de a colecta datele de bază privind producția agricolă primară destinată comercializării în sistemele reglementate;
- instituirea în sarcina MADR de a elabora un program de formare profesională pentru utilizarea platformelor PNLSTA și RSPAM;
- instituirea unor măsuri de protecție pentru fermierii autentici;
- facilități de înregistrare și asistență digitală pentru fermierii fără competențe IT.

II. Observații

1. Inițiativa legislativă reglementează obligativitatea rețelelor comerciale ca minim 60% din volumul produselor agroalimentare proaspete și procesate aflate la vânzare să fie achiziționate prin lanțuri scurte de aprovizionare. Precizăm că, în trecut, prin *Legea nr. 321/2009 privind comercializarea produselor alimentare, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, prin care se instituiau norme asemănătoare, a făcut obiectul unei proceduri de infringement deschise de Comisia Europeană, întrucât marile rețele de retail trebuiau să asigure 51% din oferta de alimente de la producători români. În acest context, considerăm că se încalcă prevederile art. 34 *Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene*, care interzice restricțiile cantitative și măsurile cu efect echivalent restricțiilor cantitative la importul de mărfuri.

2. În legătură cu dispozițiile din cuprinsul inițiativei legislative, apreciem că astfel de prevederi ar putea aduce atingere *principiului liberei circulații a mărfurilor* în cadrul Uniunii Europene, prin avantajarea fermierilor locali și, implicit, a lanțului de aprovizionare autohton.

Precizăm că aplicarea unei măsuri naționale ar putea avea efecte asupra liberei circulații a mărfurilor în statele membre, mai ales în situația în care măsura respectivă facilitează comercializarea mărfurilor de origine internă în detrimentul celor importate, întrucât, deși aplicarea măsurii este restrânsă la produsele naționale, aceasta este de natură să creeze o diferență de tratament între produsele originare și cele importate, fiind, astfel, afectat comerțul în cadrul pieței interne.

Prevederile privind libera circulație a mărfurilor sunt reglementate, în principal, în cadrul art. 34 și art. 36 din *Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene*¹. În raport cu dispozițiile art. 2 lit. a) și b), 3, 4, 6 și 7 din inițiativa legislativă, promovarea produselor autohtone prin introducerea de cote minime ce trebuie respectate de comercianți, precum și prin obligarea utilizării exclusive a acestora în alimentația instituțiilor publice, par să introducă obstacole pentru desfășurarea activității comercianților resortisanți ai altor state membre Uniunii Europene.

Astfel, noile prevederi constituie măsuri cu efect echivalent restricțiilor cantitative, conform art. 34 din *Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene*, care prevede că „între statele membre sunt interzise restricțiile cantitative la import, precum și orice măsuri cu efect echivalent”. Reamintim că există o jurisprudență constantă a *Curții de Justiție a Uniunii Europene*² care consacră suficiente exemple de măsuri discriminatorii care pot constitui măsuri cu efect echivalent restricțiilor cantitative. În acest sens, în cauza *Comisia Europeană v. Irlanda*, C249/81, Curtea a reținut că „punerea în aplicare a unui program definit de guvernul unui stat membru, care afectează economia națională în ansamblu și care are ca scop controlul fluxului comercial între statele

¹ Art. 34 din TFUE are următorul cuprins:

Între statele membre sunt interzise restricțiile cantitative la import, precum și orice măsuri cu efect echivalent.

Art. 36 din TFUE are următorul cuprins:

Dispozițiile articolelor 34 și 35 nu se opun interdicțiilor sau restricțiilor la import, la export sau de tranzit, justificate pe motive de morală publică, de ordine publică, de siguranță publică, de protecție a sănătății și a vieții persoanelor și a animalelor sau de conservare a plantelor, de protejare a unor bunuri de patrimoniu național cu valoare artistică, istorică sau arheologică sau de protecție a proprietății industriale și comerciale. Cu toate acestea, interdicțiile sau restricțiile respective nu trebuie să constituie un mijloc de discriminare arbitrară și nici o restricție disimulată în comerțul dintre statele membre.

² Spre exemplu, Cauza C -8/74 *Procureur du Roi împotriva Benoit și Gustave Dassonville* a avut ca obiect contestarea legislației unui stat membru de a solicita prezentarea unui certificat de autenticitate ce este mai dificil de obținut de către Importatorii unui produs autentic care a fost pus în liberă circulație în mod legal în alt stat membru decât de importatorii aceluiși produs care vine direct din țara de origine, aspect care a fost calificat drept o măsură cu efect echivalent restricțiilor cantitative prohibite a se vedea paragrafele 4 și 9 din Hotărârea Curții, precum și dispozitivul acesteia.

membre prin încurajarea achiziționării de produse interne, prin intermediul unei campanii publicitare la scară națională și prin organizarea de proceduri speciale aplicabile exclusiv produselor interne, aceste activități fiind atribuibile în întregime guvernului și desfășurate în mod organizat pe teritoriul național, trebuie considerate ca o măsură cu efect echivalent cu restricțiile cantitative”.

În temeiul art. 36 din *Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene*, asemenea restricții pot fi justificate doar „*pe motive de morală publică, de ordine publică, de siguranță publică, de protecție a sănătății și a vieții persoanelor și a animalelor sau de conservare a plantelor*”. În plus, aceste excepții trebuie să îndeplinească patru condiții esențiale:

- să fie aplicate în mod nediscriminatoriu;
- să fie justificate de motive imperative de interes general;
- să fie de natură să asigure obiectivul pe care îl urmăresc;
- să nu depășească ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv (proportionalitatea).

În ceea ce privește ultima condiție, specificăm faptul că există două elemente în aplicarea testului proporționalității ce trebuie demonstrate în concret de autoritățile române: adecvarea măsurii (în sensul că aceasta trebuie să fie potrivită pentru atingerea obiectivului urmărit, existând o legătură directă între aplicarea măsurii și atingerea obiectivului) și efectul măsurii (în sensul că măsura nu trebuie să depășească ceea ce este necesar, adică să nu existe la dispoziția inițiatorului măsuri mai puțin restrictive care să permită atingerea obiectivului).

Măsurile care pot fi justificate de statele membre în raport cu cele arătate mai sus trebuie să îndeplinească o condiție suplimentară reglementată de *Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene* în art. 36 teza a doua, respectiv să nu se circumscrie unor mijloace de discriminare arbitrară și nici unor restricție disimulate în comerțul dintre statele membre.

Prin urmare semnalăm că toate aceste elemente se evaluează în contextul analizei de proporționalitate, iar sarcina dovezii îndeplinirii condițiilor menționate revine autorității competente/inițiatorilor propunerii legislative.

De asemenea, semnalăm că măsurile preconizate prin inițiativa legislativă excedează scopului *Regulamentului Uniunii Europene nr. 1305/2013 privind sprijinul pentru dezvoltarea rurală, care prevede sprijinirea competitivității fermierilor prin programe de educare și alte*

măsurile adoptate cu respectarea normelor din materia ajutorului de stat, fără denaturarea liberei circulații între statele membre.

Totodată, subliniem obligația de notificare a proiectului în sistemul TRIS, conform prevederilor *Directivei (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului*, cu respectarea perioadei de 3 luni (înainte de adoptare) pentru formularea pozițiilor de către Comisia Europeană și de către celelalte state membre. La nivel național, menționăm că Ministerul Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului are calitatea de coordonator național al Sistemului de informații al reglementărilor tehnice TRIS³.

Totodată, se încalcă și prevederile art. 135 alin.(2) din *Constituția României, republicată*, conform căreia „Statul trebuie să asigure: a) libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție”.

3. Învederăm că pentru schema Programul pentru școli al României (PPS), în procedurile de achiziție publică a produselor furnizate preșcolarilor și elevilor din ciclurile primar și gimnazial din instituțiile de învățământ, sunt aplicate prevederile *Ordinului nr. 349/2662/2024 privind modificarea Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale și al președintelui Agenției Naționale pentru Achiziții Publice nr. 346/1.718/2023 pentru aprobarea criteriilor de calificare privind capacitatea ofertanților, a factorilor de evaluare și a caietului de sarcini aferente atribuirii acordului-cadru/contractului de achiziție publică de produse - fructe, legume, lapte și produse lactate și produse de panificație în cadrul Programului pentru școli al României*, unde, la art. I, pct. II. 2.5, la criterii de atribuire, autoritățile contractante utilizează ca factor de evaluare calitativ și lanțul scurt de aprovizionare, unde pentru niciun intermediar se acordă punctaj maxim, iar acolo unde sunt mai mult de doi intermediari implicați în lanțul de aprovizionare, nu se acordă niciun punctaj.

Ca urmare a derulării PPS, a rezultat că un număr mic de producători români de fructe, respectiv mere (acesta fiind fructul distribuit copiilor în cadrul acestui program), pot asigura cantitatea necesară de mere necesară furnizării pentru un an școlar, în situația în

³ În temeiul art.2 alin. (2) lit. c) din Hotărârea Guvernului nr. 189/2025 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului

care a furnizat fructele unui consiliu local, respectiv primărie și/sau comună.

Astfel, în condițiile unui grad de organizare redus al sectorului, micii producători nu pot participa la procedurile de atribuire a acordurilor cadru/contracte de furnizare pentru consiliile județene, municipii și orașe, pentru că nu pot asigura cantitatea solicitată în caietele de sarcini.

Conform art. 2 litera a) din inițiativa legislativă, unde este definit lanțul scurt de aprovizionare, se face referire la un „*perimetru geografic maximal de 200 km*”. Pentru PPS distribuția de fructe și legume, acest lanț scurt cu perimetru maximal de 200 km este restrictiv, având în vedere ca sunt anumite zone (de exemplu zone din sudul țării) care nu au plantații de pomi fructiferi.

Deopotrivă, conform art. 4 alin. (2) din inițiativa legislativă: „*Intermediarii nu pot participa la livrări în cadrul lanțurilor scurte locale destinate instituțiilor publice*”.

În condițiile în care, atât autoritățile contractante (consilii județene sau primării), cât și beneficiarii finali (școlile) sunt instituții publice, estimăm că aplicarea acestui articol ar genera dificultăți sau blocaje în asigurarea implementării PPS.

Menționăm că în legislația în vigoare este reglementată noțiunea de intermediar. Astfel, în conformitate cu art. 8 alin. (6) din *Hotărârea Guvernului nr. 652/2023 privind aprobarea Programului pentru școli al României în perioada 2023-2029, precum și pentru stabilirea bugetului pentru implementarea acestuia în anul școlar 2023-2024, cu modificările și completările ulterioare*, „(6) În sensul prezentei hotărâri, prin lanț de aprovizionare scurt se înțelege relația directă dintre producător/procesator și consumator, care implică un număr cât mai mic de intermediari, unde:

a) *producătorul este persoana fizică sau juridică de pe a cărei exploatare se obțin fructe și/sau legume. Grupurile și organizațiile de producători de fructe și legume recunoscute conform legislației în vigoare, precum și cooperativele de producători de fructe și legume sunt considerate producători;*

b) *procesatorul este persoana juridică al cărei obiect principal de activitate îl reprezintă procesarea laptelui. Cooperativele de procesare a laptelui sunt considerate procesatori;*

c) *consumatorul este preșcolarul/elevul beneficiar al Programului pentru școli al României;*

d) intermediar este orice distribuitor/depozitar/comerciant care asigură furnizarea produselor de la producător/procesator la consumator”.

Precizăm faptul că, prin politicile sale, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale susține conceptul de lanț scurt de aprovizionare cu produse agroalimentare, în cadrul căruia există o legătură directă între producător/procesator și consumatori, precum și stimularea dezvoltării lanțurilor scurte de aprovizionare. În acest sens, una dintre direcțiile prioritare ale ministerului vizează sprijinul acordat pentru înființarea de depozite pentru colectarea, sortarea și valorificarea produselor agricole în vederea susținerii dezvoltării lanțurilor scurte de aprovizionare prin realizarea de investiții publice.

4. Precizăm că art. 2 alin. (2) punctul 16 din *Legea nr. 150/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 321/2009 privind comercializarea produselor alimentare*, definește noțiunea de „lanț scurt de aprovizionare ca fiind lanț de aprovizionare care implică un număr limitat de operatori economici angajați în activități de cooperare și de dezvoltare economică locală, precum și relații geografice și sociale strânse între producători, procesatori și consumatori”.

Totodată, art. 5 lit. b) din *Legea nr. 192/2017 pentru modificarea Legii nr. 88/2016 privind stabilirea unor măsuri suplimentare obligatorii pentru etichetarea laptelui proaspăt pentru consum și a produselor lactate* reglementează faptul că: „b) înscrierea pe eticheta produsului finit a mențiunii «Produs românesc» va reveni doar celor care folosesc în proporție de 100% ca materie primă laptele provenit de la producători și procesatori, lapte de origine românească, atestat pe baza documentelor de trasabilitate”.

De asemenea, *Legea nr. 150/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 321/2009 privind comercializarea produselor alimentare* definește „produs românesc” la art. 2 alin. (2), punctul 2⁵ care prevede:

”2⁵ produs românesc - produs obținut pe teritoriul național din materii prime de bază provenite în proporție de 100% din fermele din România; produsul are la bază interesul acordat de producători comercianților în sensul asigurării siguranței și securității alimentare”.

Totodată, prin *Legea nr. 168/2017 privind instituirea zilei de 10 octombrie - Ziua națională a produselor agroalimentare românești*, se

instituie ziua de 10 octombrie Ziua națională a produselor agroalimentare românești, unde se prevede:

„Art. 2. În sensul prezentei legi, prin produs agroalimentar românesc se înțelege produsul obținut pe teritoriul național din materii prime de bază provenite în proporție de 100% din fermele din România și are inscripționat pe etichetă drapelul României”.

Facem precizarea că fiecare dintre actele normative citate are reglementat în interiorul său regimul sancționator, fiind delimitate, totodată, și competențele de verificare și aplicare a măsurilor coercitive.

Un cadru deja complet și armonizat cu legislația europeană oferă claritate, predictibilitate, stabilitate, linii clare de intervenție pentru autorități, de altfel, un nou proiect de lege rupe coerența legislativă și poate induce ambiguități, ceea ce, pe termen lung, slăbește garanțiile existente în loc să le consolideze.

Mai mult, fragmentarea cadrului normativ generează neconformarea operatorilor economici cărora li se adresează. Când reguli identice se regăsesc în texte multiple, comercianții pot pretinde că nu le este clar ce obligații au, sancțiunile pot fi contestate mai ușor, instanțele pot soluționa diferit cauze similare, slăbind capacitatea de a proteja efectiv consumatorul care nu mai știe ce drepturi are concret, iar autoritățile și comercianții pot interpreta selectiv dispozițiile.

În esență, multiplicarea normelor face mai dificilă asigurarea respectării lor, ceea ce echivalează cu o reducere *de facto* a protecției consumatorilor.

Nu în ultimul rând, suprapunerea normelor generează conflicte de interpretare ce conduc la slăbirea garanțiilor prin introducerea unor standarde diferite sau mai puțin clare.

Chiar dacă noua lege nu urmărește în mod explicit reducerea protecției, simpla reformulare sau rearanjare a unor instituții deja consacrate poate diminua obligațiile comercianților și poate dezarticula mecanisme deja testate precum procedurile de reclamație, termenele de remediere, sancțiunile.

De altfel, o suprareglementare poate conduce la o instabilitate legislativă de natură a afecta aplicarea coerentă a legii.

Introducerea unui nou act normativ peste altele deja funcționale produce instabilitate și incertitudine, ceea ce afectează capacitatea instituțiilor de control de a aplica legea și capacitatea consumatorilor de a-și valorifica drepturile.

5. Cât privește atribuțiile conferite instituțiilor cu atribuții de control în cuprinsul prevederilor art. 30 din inițiativa legislativă, respectiv *„ANPC și MADR verifică, prin eșantionare, conformitatea provenienței produselor”* considerăm oportun ca legiuitorul să stabilească o procedură clară de realizare a mecanismului precum și sursa de finanțare pentru verificarea produselor prin eșantionare.

6. Nu în ultimul rând, apreciem că prevederea de la art. 31 alin. (1) din inițiativa legislativă, potrivit căreia *„În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a normelor: ANPC creează portalul digital pentru raportarea trimestrială”*, este în totală contradicție cu prevederile art. 11 alin. (1), potrivit căruia *„Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale este autoritatea competentă care dezvoltă, administrează și actualizează Platforma Națională pentru Lanțuri Scurte și Trasabilitate Agroalimentară (PNLSTA) în colaborare cu: ANSVSA, ANAF, ANAP, ORNC, MDLPA”*.

7. Orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative⁴, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat. Astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat.

De asemenea, conform dispozițiilor art. 8 alin. (4) teza întâi din *Legea nr. 24/2000* *„textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce”*, iar potrivit art. 36 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*, *„actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie”*. Amintim că, prin lipsa de claritate și precizie a normelor preconizate, care ar genera confuzii în interpretarea/aplicarea acestora, se pot crea și premisele unor *vicii de neconstituționalitate* prin raportare la *principiul constituțional al legalității* (art. 1 alin. (5) din *Constituție*).

⁴ A se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 1/2012 publicată în 23 ianuarie 2012.

8. În contextul celor relatate mai sus, prin raportare la soluțiile preconizate în cuprinsul inițiativei legislative, semnalăm următoarele aspecte:

- textul prevăzut la art. 5 alin. (3) din inițiativa legislativă nu este suficient de previzibil pentru destinatarii săi, din moment ce nu instituie termenul în interiorul căruia vor fi emise ghiduri de evaluare a amprente de carbon și a distanțelor relevante de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, în colaborare cu Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor. În acest sens, în jurisprudența Curții Constituționale s-au statuat următoarele considerente: *„Impunerea de reguli și obligații noi în sarcina operatorilor de publicitate nu reprezintă în sine o încălcare a prevederilor constituționale. Cu toate acestea, impunerea de reguli și obligații noi fără reglementarea unui termen adecvat care să permită subiectului de drept să răspundă noilor cerințe legislative reprezintă o încălcare a exigențelor constituționale sub aspectul principiului securității juridice și a principiului încrederii legitime care impune limitarea posibilităților de modificare a normelor juridice și stabilitatea regulilor instituite prin acestea”⁵*;

- prevederile art. 6 alin. (2) lit. c) al inițiativei legislative nu sunt suficient de clare, deoarece nu indică modalitatea de stabilire a *„criteriilor de sezonalitate și prospețime”*;

- s-ar fi impus formularea art. 5 alin. (3), art. 7 alin. (3), art. 8 alin. (3), art. 10 alin. (1), art. 13 alin. (1), art. 23 alin. (3), art. 25 alin. (2), art. 36 alin. (1), art. 39 alin. (2) și art. 40 alin. (2) și (3) ale inițiativei legislative în conformitate cu prevederile art. 38 alin. (2) din *Legea nr. 24/2000* privind utilizarea timpului prezent în actele normative;

- referitor la art. 24 alin. (5) din inițiativa legislativă, precizăm că, în conformitate cu prevederile *Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare*, recidiva nu este consacrată în materia dreptului contravențional;

- la art. 34 alin. (1) lit. c) din cuprinsul inițiativei, nu reiese cu claritate ce este avut în vedere prin sintagma *„abateri repetate grave”*;

- referitor la art. 35 alin. (1) din inițiativă, din conținutul acesteia nu se poate deduce în mod clar dacă este o normă de incriminare sau o normă

⁵ Decizia Curții Constituționale nr. 26/2012 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (2), art. 49 alin. (2), art. 54 și art. 56 din *Legea privind amplasarea și autorizarea mijloacelor de publicitate*

de trimitere la dispozițiile din *Codul penal* privind infracțiunile de fals intelectual și fals în declarații care vor fi incidente dacă fapta concretă se încadrează în tiparul respectivei infracțiuni, în cazul în care s-a avut în vedere o normă de trimitere aceasta, nu este necesară pentru că există deja dispozițiile relevante privind infracțiunile de fals din *Codul penal*.

În cazul în care, prin art. 35 alin. (1) din inițiativă, s-a urmărit instituirea unei infracțiuni, textul este lipsit de claritate și previzibilitate prin aceea că nu se poate determina cu exactitate care sunt acțiunile care constituie elementul material și care este sancțiunea aplicabilă.

Astfel, nu rezultă cu exactitate din text care este obiectul falsificării sau alterării. Trimiterile din text la art. 323 din *Codul penal* privind *falsul intelectual*⁶ și, respectiv, la art. 326 privind *falsul în declarații* nu sunt de natură a aduce vreo clarificare, întrucât aceste infracțiuni au un alt element material decât „*falsificarea, alterarea sau utilizarea de date false*”. Falsul intelectual constă în falsificarea (nu și alterarea) unui înscris oficial cu prilejul întocmirii acestuia, de către un funcționar public aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu, prin atestarea unor fapte sau împrejurări necorespunzătoare adevărului ori prin omisiunea cu știință de a insera unele date sau împrejurări. Falsul în declarații constă în declararea necorespunzătoare a adevărului, făcută unei persoane dintre cele prevăzute în art. 175 din *Codul penal* sau a unei unități în care aceasta își desfășoară activitatea.

Astfel cum este formulat, nu se poate deduce din text nici care este pedeapsa aplicabilă, trimiterile la *Codul penal* vizând infracțiuni având un regim de sancționare diferit, respectiv, 1 la 5 ani și 6 luni la 2 ani cu amendă.

De asemenea, sintagma „*fără a exclude sancțiunile contravenționale specifice*” este de natură a crea confuzie, pentru că o faptă nu poate constitui atât infracțiune, cât și contravenție, aceasta reprezentând o încălcare a *principiului ne bis in idem*, consacrat de art. 4 din Protocolul nr. 7 la *Convenția Europeană pentru Drepturile Omului*.

Referitor la art. 35 alin. (2) din inițiativă, trebuie menționat și faptul că infracțiunea de abuz în serviciu are ca urmare imediată cauzarea unei pagube ori a unei vătămări a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice ori ale unei persoane juridice. Or, urmarea din text, și anume „*plafonarea artificială a disponibilității ofertei produselor*

⁶ Pare a fi o eroare materială întrucât falsul intelectual este incriminat prin art. 321 Cod penal.

agroalimentare cu amprentă de carbon redusă”, nu este echivalentă întotdeauna cu producerea unei pagube sau vătămarea unui interes al unei persoane. De exemplu, se poate imagina situația în care deși oferta de produse este plafonată artificial, fermierul sau producătorul să își vândă totuși produsele către comerciant.

De asemenea, apreciem că nu era necesară mențiunea privind sesizarea organelor de urmărire penală, existând deja dispoziții în acest sens în *Codul de procedură penală*.

9 . Potrivit dispozițiilor art. 6 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*⁷, soluțiile pe care le cuprinde inițiativa legislativă trebuie să fie temeinic fundamentate, iar instrumentul de prezentare și motivare trebuie să includă motivul emiterii actului normativ, respectiv cerințele care reclamă intervenția normativă, cu referire specială la insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, principiile de bază și finalitatea reglementărilor propuse, cu evidențierea elementelor noi, concluziile studiilor, lucrărilor de cercetare, evaluărilor statistice, referirile la documente de politici publice sau la actul normativ pentru a căror implementare este elaborată inițiativa legislativă. De asemenea, inițiativa trebuie să includă, impactul socioeconomic, impactul financiar asupra bugetului general consolidat, impactul asupra sistemului juridic, consultările derulate în vederea elaborării proiectului de act normativ, organizațiile și specialiștii consultați, precum și activitățile de informare publică.

În acest context, semnalăm că *Expunerea de motive* nu respectă structura prevăzută de dispozițiile ante-menționate, întrucât nu sunt indicate lucrările de cercetare, evaluările statistice, referirile la documente de politici publice și nu sunt indicate consultările derulate în vederea elaborării inițiativei legislative, organizațiile și specialiștii consultați, precum și activitățile de informare publică.

Totodată, apreciem că *Expunerea de motive* trebuia să cuprindă mențiuni privind impactul măsurilor financiare propuse în inițiativă, asupra bugetului general consolidat atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani), inclusiv cu informații cu privire

⁷ privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare

la cheltuieli și venituri, în conformitate cu prevederile art. 31 alin. (l) lit. c) din *Legea nr. 24/2000*.

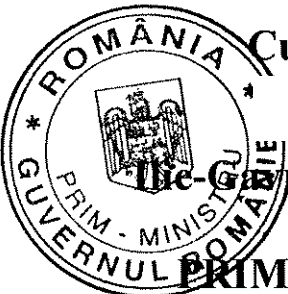
10. Având în vedere faptul că beneficiarii inițiativei legislative pot fi inclusiv întreprinderi mici și mijlocii, apreciem că ar fi trebuit respectate exigențele impuse de art. 9 alin. (2) și (4) din *Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii prin aplicarea Testului IMM* și completarea, în consecință, a *Expunerii de motive*.

11. Apreciam că aplicarea prevederilor inițiativei legislative ar putea conduce la un impact negativ asupra bugetului consolidat.

În acest context, menționăm că Guvernul are obligația de a conduce politica fiscal-bugetară în mod prudent pentru a gestiona resursele, obligațiile bugetare și riscurile fiscale, iar adoptarea inițiativei legislative ar influența negativ ținta de deficit bugetar, stabilitatea macroeconomică și ratingul de țară în relația cu organismele financiare internaționale.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Lic-Gheorghe BOLOJAN
PRIM-MINISTRU

Domnului deputat Sorin-Mihai GRINDEANU
Președintele Camerei Deputaților